

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน

ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๔๑ ไร่ ๒ งาน ๕๒ ตารางวา บางส่วน โดยมีเนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ๒ งาน

๘๕ ตารางวา ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

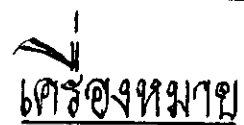
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

માત્રાસૂચક ૧:૬,૦૦૦

- (นายพจน์ วงศ์โรจน์)
ผู้อำนวยการกองสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากที่ดินสาธารณะประโยชน์หนองบอน ในท้องที่ตำบลลำตาเสา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๔๑ ไร่ ๒ งาน ๕๒ ตารางวา ซึ่งพลเมืองเคยใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพื่อการบริโภคและเลี้ยงสัตว์มาประมาณ ๘๐ ปีเศษ และทางราชการได้ออก หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ๖๗๔๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๐ ปัจจุบันมีสภาพดินเงินและพลเมือง ได้เลิกใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินดังกล่าวแล้วบางส่วน สมควรถอนสภาพที่ดินดังกล่าวจากการเป็นสาธารณะสมบัติ ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน บางส่วน เนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ๒ งาน ๘๕ ตารางวา เพื่อบอหมายให้ กระทรวงกลาโหมใช้เป็นที่ตั้งสถานีโทรคมนาคมทหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้